

Replik 2 på Allan Emréns inlägg i Dagen 2009-02-19: "Vi kan tro på Bibeln och Evolutionen"

/Göran Schmidt

Jag håller med Allan Emrén om att universums finjustering och naturens storslagenhet vittnar om Skaparen. Och det viktigaste av allt är att Jesus är vår Frälsare och att vi har funnit Honom längs olika vägar. Debatten nu handlar om i vilken mån vi bör låta naturalismens världsbild ha tolkningsföreträde när vi läser vår Bibel.

Idén om en evolution – kosmisk, kemisk och biologisk – utgör den naturalistiska världsbildens egen skapelseberättelse. Den vilar på förutsättningarna att universum och jorden är miljarder år gamla, och att naturen äger en självskapande förmåga. Kristna evolutionister som Emrén hävdar att det var Gud som försåg naturen med den förmågan, medan ateister betraktar Gud som en överflödigt etikett på en process som fungerar precis lika bra utan honom. Som skapelsetroende (kreationister) menar vi att skaparförmågan ligger endast hos Gud, inte i hans skapelse, och att evidensen är på vår sida.

Skillnaden mellan kristen och ateistisk evolutionism ligger nämligen bara i etiketten. Men Bibeln lär att skapelsens vittnesbörd om sin Skapare är så uppenbart att det är ousäktligt att inte erkänna det (Rom 1:20). Det är alltså inte bara fråga om en godtycklig etikettfråga. Ungdomar som övertygas av sina ledare och pastorer att Gud skapade genom metoden "evolution" och som inte utrustas med ett evolutionskritiskt förhållningssätt och grunderna i en biologiskt förankrad biblisk skapelsetro blir ett lätt offer för sekulariseringen när de så småningom inser att evolutionen fungerar precis lika bra utan etiketten "Gud".

Detta är tragiskt, men det är inte detta som är orsaken till att vi i föreningen Genesis är kritiska till evolutionen. Det är vi för att evidensen inte stöder idén om en gradvis utveckling av levande organismer. Annars hade även vi konstaterat att evolutionen var Guds skapelsemetod och ägnat vår tid åt annat.

Påståendet att skadliga och fördelaktiga mutationer är ungefär lika vanliga är ett påstående jag aldrig någonsin stött på i den biologiska litteraturen, ens i de mest pro-evolutionistiska sammanhang, trots att jag följt den tämligen noga under ett halvt sekel. Som "bevis" för sin tes hänvisar Emrén till en egentillverkad evolutionssimulering. Men eftersom datorsimuleringen leder till resultat som är på kant med den biologiska och medicinska verkligheten gör man bäst i att ta den med en rejäl nypa salt.

Emrén påstår helt grundlöst att åldrandet inte har med mutationer att göra utan förorsakas av "telomererna". Vore jag själv en telomer hade jag övervägt att göra en anmälan om ärekränkning. Telomerernas funktion är helt nödvändig för individens utveckling från ägg till vuxen individ och för att upprätthålla en frisk kropp. Mutationer i olika delar av detta komplexa reglersystem – som i sig vittnar om Skaparens omätliga visdom – leder inte sällan till cancer eller allvarliga missbildningar.

Jag håller givetvis med Emrén om att det är sämre med många mutationer per tidsenhet än få. Ett enstaka korrekturfel i den här texten skulle sannolikt inte ha någon större praktisk betydelse, men tiotusen skulle göra den obegriplig. Det är samma sak när det gäller livets informationssystem i DNA. Oddsens för att en enskild mutation är fördelaktig påverkas emellertid inte av antalet.

Emrén anser att om Gud skulle ha skapat världen på sex dagar hade han varit en "hemsk lögnare", eftersom fenomenen i universum tycks vittna om långa tidsrymder. Det måste i konsekvensens namn betyda att Jesus betedde sig bedrägligt när han förvandlade vatten till vin, eftersom detta enligt naturens lagar och vinframställningens principer borde ha tagit årtal.

En rimligare slutsats är att varje Guds mirakel bär ett sken av ålder, oavsett om det handlar om helandeunder, nyckelpigors uppkomst eller astronomiska fenomen. Det finns alternativa kosmologier (t ex av den skapelsetroende astrofysikern Jason Lisle) som kan förklara de fenomen som Emrén ser som problematiska. Ingen kan heller hindra Emrén från att ha större förtroende för sekulära dateringar av dinosaurier än på Bibelns dokumentation av skapelsen och syndafallet, men just i vår tid när fynd av mjukvävnader och blodceller påträffas i dinosaurieben kanske det är att satsa på fel häst. Och detsamma gäller kvantmekaniska spekulationer.

Jag är helt överens med Emrén i hans slutsats – vi ska definitivt välja både vetenskapen och Bibeln – men inte en vetenskap som utgår från felaktiga premisser och som leder till att Guds ord ifrågasätts. Jag avslutar därför med teologen B.B. Haggertys kloka ord:

“Det ögonblick man säger: ‘Vi måste överge den här teologin för att få världens respekt’, slutar det med att man sitter där utan vare sig bibeltro eller världens respekt.”